

מדינת ישראל
הכנסת השנייה

פרוטוקול מס' 5

מישיבת ועדת הכנסת שהתקיימה
ביום ג', ה' בכסלו תשי"ב,
(4.12.51) בשעה 8.30

משתתפים: י. ספרינצק - יושב-ראש הכנסת
ז. שפר - סגן יושב-ראש הכנסת
ב. מינץ -

חברי הוועדה:

ד. בר-דב-האי - היו"ר
ע; א. יזלוב
ס. אונא
ב. אזוביה
י. בר-יהודה
י. בן-צבי (במקום ב. אידלסון)
ש. בבה
ג. ברגר
ט. גרידי
ל. וילבר
טאלח חסו "ח" ניפס
ק. כהנא
ח. לנדאו
ט. לורנס
ע. מימון
ט. נורחק
פ. רוזן
א. דימלט
י. ספירא

מזמנים: י. קרן-צבי - מטעם משרד המשפטים
פרופ' י. סקי -
ט. רוזטי - מזכיר הכנסת
א. צידון - סגן מזכיר הכנסת

חברי הוועדה:

סיף אלדין אלזעבי
י. אורי
ח. רובין

סדר-היום: א. קבלת מסלחות על-ידי הכנסת.
ב. הצעות לסדר-היום.
ג. גמר תקופת כהונתו של מבקר המדינה.
ד. אופן וזמן הדיון בהודעת המטסלה על ענין ג' למי.
ה. אופן וזמן הדיון בענין היטאים.
ו. מצב בריאותו של נשיא המדינה.
ז. אופן הדיון בתקציב ובחוקי התקציב.
ח. מסקנות ועדת-המטסנה לסדור הבית בענין תעודות חברי-הכנסת.

א. קבלת מסלחות על-ידי הוועדה:

הינר ד. בר-רב-המי: כפי שהחלטנו בישיבה הקודמת, יציעו החברים את הצעותיהם ואנו נעמידן להצבעה.

פ. רונו:

אני מציע:

א. מסלחות תתקבלנה רק על-פי בקשה בכתב, ולפי הזמנה בכתב מוועדת הכנסת. ז.א. יט
למסור הודעה מוקדמת על המסלחת בכתב.

ב. מסלחות תתקבלנה על-ידי ועדת-כסנה של ועדת הכנסת.

ג. מסלחות תתקבלנה רק ביום שני, בטעה 11, ולא בכל זמן או יום אחר.

ע. איכילוב:

אני מציע:

א. הוועדה תחליטה עקרונית, בעד קבלת מסלחות על-ידי הכנסת.

ב. לא תתקבלנה מסלחות במקרים דלקטן:

1. באם לא בקרו לפני כן להימנע עם הסר הנוגע בדבר (באם המלה בתובה למסכותו של הר טטוליה);

2. באם הבקשה נובעת או תלויה בהסגנה פורמלית.

ג. בקשות המסלחות, או הגופים שולחי המסלחות, תופנינה לראשונה לוועדת-הכסנה לפניית המיבור; וזו תהג כדלקטן:

1. מסלחות למקרים החשובים (לבעיות החשובות יותר) תופנינה לנציגות הכנסת, כולה או חלקה;

2. מסלחות למקרים נוספים (בעיות רגילות) תופנינה לוועדות הממליכות של הכנסת;

3. תביעות לקבלת מסלחות בעניינים אמד רגילים ולא מוצדקים במיוחד בצורה זו, ייענו במידוב. (אם כי תוכן הפנייה מועבר למחלקה הממליכה ללא סימול נוסף).

ד. הבקשה לקבלת מסלחת תלויה בכתב הסברה החתום בצורה הממליכה (גוף מיבורי ממליים או ממפר חתימות ניכר).

ה. המסלחות תתקבלנה רק בעעות שלפני הצהרים, היינו, בעעות שאין ישיבות מלימת הכנסת.

ב. מזניה:

בין הצעותי והצעות חבר הכנסת איכילוב יש הבדלים, ומלה הם:

א. בהצעתי תתקבלנה המסלחות על-ידי מוסדות

ע"י הכנסת ולא/הכנסת.

ב. איני קוטר את קבלת המסלחת בפנייה מוקדמת לשר.

ג. אני מציע להפנות את המסלחות לוועדות

ולא לנציגות.

י. בר-יהודה:

אני מציע לא לערוב שני דברים:

א. להוציא סכלל הדיון שלנו ולהעביר לוועדת המסנה לתקנון את אופן עבודתה של ועדת-המסנה לפניות הציבור. אין אנו דנים עתה צטאלה כיצד ולפי היא תפנה את הבקשות כן הציבור. צאלה זו לא עסדה כאן לדיון ואני תובע שהיוטב-ראש שלא יעמידה להצבעה, אנו דנים|כאן רק על ענין המסלחות לנשיאות הכנסת, ורק על זאת עלינו להחליט.

ב. לגבי הנשיאות - הסוסד המססל את הכנסת - אני מציע 3 דברים: 1. אני מסכים להצעתו של חבר הכנסת פה רוזן שהפניות צריכות להיות בכתב, לפחות 24 או 48 שעות לפני כן. גם מבואר, נכלל בבקשה בכתב.

2. חסובה לבקשה צריכה להנתן באותו יום, כי סרך כלל באות בקשות כאלו בקשר עם עניינים דחופים.

3. לסרב לקבל את המסלחות אפטר רק בשני מקרים: במקרה שהפניה הוגשה בצורה מעליבה אן סלונה איומים, כי לכנסת אין לפנות איומים. המקרה השני הוא, אם הנשיאות תראה שהמקרה הוא פרט קטן שאינו ראוי לטיפול. את סיבת הסירוב יש לססור לפניה.

ט. בבה:

אני סוכן לקבל את ההצעה לא לקבוע עתה את דרכי פעולתה של ועדת-המסנה לפניות-הציבור, אך אינני סוכן לקבל את ההצעה שהנשיאות היא הקובעת. כל הפניות בקשר למסלחות תופנינה לוועדת-המסנה לפניות-הציבור וזו הקובעת לפי להפנות את המסלחות.

י. ספירא:

אני מציע לאחד את הצעות איכילוב-אזניה-רוזן. אני כתנגד להצעת חבר-הכנסת רוזן לקבוע יום מסוים לקבלת מסלחות. מסלחות תתקבלנה בטעה שנוח יהיה לקבלן ולאן דוקא ביום מסוים.

ב. אזניה:

אפטר לקבל את הצעת חבר-הכנסת איכילוב כיסוד ולהעמיד להצבעה את אותם הסעיפים שנתעוררו בהם חילוקי-דעות. אני סוכן להסכים לדברי חבר-הכנסת בר-יהודה שאין זה מעניינינו להחליט עתה כיצד תעבוד ועדת-המסנה לפניות-הציבור, אך אנו רשאים להחליט מה ייעשה בפניות לקבלת מסלחות - הנושא העוסד לדיון.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

אני מעמיד להצבעה את הצעותיהם של חבר-הכנסת י. בר-יהודה (בקשות לקבלת מסלחות כופנות לנשיאות הכנסת) וחבר הכנסת ע. איכילוב (ועדת-המסנה לפניות הציבור תפנה את הבקשה לוועדה הסמאית או לנשיאות)

הצבעה

בתקבלה הצעת ע. איכילוב.

ה ר ח ל ט:

- א. הכנסת מקבלת מסלחות.
- ב. הבקשות לקבלת מסלחות על-ידי הכנסת, תופנינה בכתב לוועדת-המסנה לפניות הציבור.
- ג. ועדת-המסנה לפניות הציבור תסרב לקבל מסלחת באם הבקשה לקבלתה נעשתה בצורה פוגעת או היתה מלווה איומים או הפגנה.
- ד. בקשה לקבלת מסלחת תוגש בכתב ותהיה חתומה.
- ה. מסלחות תתקבלנה על-ידי הכנסת רק בשעות לפני הצהרים, דהיינו: לא בשעות ישיבת סליאת הכנסת.
- ו. ועדת-המסנה לפניות-הציבור תקבע אם להפנות את המסלחות לנשיאות הכנסת, לוועדה סוועדות הכנסת, או לקבלן בעצמה.

ב. הצעות לסדר-היום:

קבלת את המכתב הבא מחברי הכנסת י. דיפתין וי. בן-אהרון:

היו"ר ח. בר-רב-האי:

"הננו באים בזה לערער על החלטת ועדת-החוץ והבטחון בשאלת סדר הדיון בסליאת הכנסת, בענין המסלחת הצבאית. ועדת-החוץ-והבטחון, החליטה ברוב דעות, לקבוע את סדר הדיון בשאלה זו בסליאת הכנסת. הח"כ רואים בהחלטה זו, הפרה של הנהוג המקובל. הצענו, לכן, כי סדר הדיון בסליאת ייקבע לפי המקובל על-ידי הנשיאות וועדת-הכנסת.

הננו פונים אליך בזה להגיא את ערעורנו לבירור דחוף בוועדת הכנסת, כי שאלת המסלחת הצבאית תידון ודאי, עד הסבוע בסליאת.

"

ח. לנדו:

על טולחן חברי-הכנסת הונח התקציב וחוקי התקציב. מכיון שחוק-סט-ההכנסה מהווה תיקון רחב מאוד - אני מציע לקיים דיון נפרד בתקציב ודיון נפרד בחוק סט-ההכנסה.

י. שפרינצק - יו"ר הכנסת: אני מבקש לקבל החלטה בקשר להצעת התיקון שלי לשעות ישיבת הכנסת ביום רביעי.

ז. שפר:

אני מזכיר לחברי הוועדה שעלינו לקבוע את אופן וזמן הדיון בענין ג'לסי.

ט. בבה:

אני מציע לקבוע את אופן וזמן הדיון בענין היסטאים.

ה ד ח ל ט:

להעמיד בסדר-יוספ של הוועדה את הסעיפים הבאים:

- א. ערעורם של חברי-הכנסת י. בן-אהרון וי. ריפתין, על החלטת ועדת-החוץ-והבטחון בדבר סדר-הדיון במליאת הכנסת בשאלת הממשל הצבאי.
- ב. הפרדת הדיון בחוק ס-ההכנסת והתקציב.
- ג. שעות ישיבת הכנסת ביום רביעי - יועמד כסעיף ראשון בישיבה הבאה.
- ד. אופן וזמן הדיון בהודעת הממשלה על ענין ג' למי.
- ה. אופן וזמן הדיון בענין היכפאים.

ג. גמר הענין והצעתו של סגן-המזכיר:

פ. רוזן:
ברצוני להפנות את תשומת-לב חברי הוועדה לעובדה שתקופת כהונת סגן המזכיר המדינה סתיימה ב-20 לחנוכה ועדת-הכנסת החליטה להמליץ על מינויו המחודש. על הוועדה למנותו וכעבור שבוע ימים פיוח המינוי, לפי החוק, עליו למסור הצהרה ולחתום עליה במני נשיא המדינה.
היות וסגן המדינה עומד לצאת לחוץ-לארץ בקשר למילוי תפקידו, ובהתחשב עם סגב בריאותו של הנשיא, הנשכח שעלינו להודיע בפירסום חוק כהונת הנשיא, כדי לאפשר לסגן המדינה למסור את הצהרת המינוי שלו.

היו"ר ד. בר-רב-המי: המלצת ועדת-הכנסת הועברה לנשיא. מינוי חושב שפירסום חוק כהונת הנשיא בוגע לוועדת-הכנסת.

י. שפירא: ראשית, על סגן המדינה לדחות בינתיים את נטייתו וזמנו בדג לפירסום החוק.

י. שפירא: אני תומך בעמדתו של חבר-הכנסת רוזן. ועדת-הכנסת היא הוועדה שצריכה לדאוג שהמינוי יקבל תוקף ושמצהרה תיסטר כחוק.

היו"ר ד. בר-רב-המי: הדיון בשאלה זו נסתיים.

ד. אופן וזמן הדיון בהודעת הממשלה על ענין ג' למי:

היו"ר ד. בר-רב-המי: עלינו לקבוע את צורת הדיון בשאלה זו, ואת סמך השעות שיוקדש לדיון זה.

י. בר-יהודה:

אני מציע דיון אישי ופומבי שיש להקציב לו כשלוש שעות.

י. שפירא:

דומני ששאלת הדיון הטיעוני או הבלתי-טיעוני נתונה להכרעת הממשלה. הממשלה צריכה לוטרם/היא רואה בדיון זה שאלה עקרונית או לא.

י. שפרינצק - יו"ר הכנסת:

אין הממשלה קובעת אם דיון מסוים יהיה טיעוני או לא. הממשלה רשאית לדרוש זמן או יום מסוים לקיום הדיון.

ע. איכילוב:

אני מציע שהדיון יהיה טיעוני ושיוקצבו לו 6 שעות.

י. בר-יהודה:

נודע לי כחברת הנושאות ח. לסדן, שבישיבת הנושאות הוחלט גם מה תהיה צורת ההצעות שאפשר יהיה להכניס לסיכום הדיון. אני חולק על החלטה זו וקציע שבסיכום דיון כזה, על הודעת הממשלה, רשאי כל חבר הכנסת להציע הצעה המעריכה את הודעת הממשלה.

פ. רוזן:

אני מבין כיצד יכול להתעורר ספק שאפשר להציע הצעות בסיכום הדיון.

י. שפרינצק - יו"ר הכנסת:

חבר הכנסת רוזן עורך שאלה הנוגעת לסדריים קבועים, היה זיכוח והוחלט על הקמת ועדת חקירה פרלמנטרית. ועדה זו תסיק מסקנות והממשלה תמסור הודעה בקשר לכך. אני יכול להסתכן בקבלת הודעת הממשלה או בדחייתה. כל הסיכום לדחייתה או קבלתה של ההודעה במסגרת חוק כדי הדיון ולא יכולות להופיע מתאם הצעות חדשות.

ח. לצרו:

אנו דנים בעניין שיש לגביו נוהג קבוע בכנסת עד היום. אם הממשלה באה ומודעת הודעה איזו שהיא - ואין זה חשוב על יסוד מה היא מוסרת זאת, אם שר התחבורה ימסור הודעה על סגירת התחבורה - ופתקים זיכוח, רשאית כל טיענה, בסיכום של הוויכוח לבוא ולהציע הצעות לענין הנידון, מבלי להיות כבולה למפרע לכך אם היא מקבלת את ההודעה או דוחה אותה. והיו כבר מקרים כאלה. ייתכן שהממשלה תציע היום 3 מסקנות - אני אולי אסכים לשלוש מסקנותיה, אך אמצא שהן בלתי-מספיקות.

חושבני שגופו של ענין כחייב שתן אפשרות להציע הצעות קונקרטיות, כי הענין הוא קונקרטי בהחלט.

י. בר-יהודה:

יכול להתעורר ספק אם מיושם יכול להציע, בעקבות הדיון שהתקיים, הצעות לפעולות אדמיניסטרטיביות - למשל, להעמיד למשפט אדם פלונג. אך אין כל ספק שאי-אפשר להגביל את חברי הכנסת לומר רק "כן" או "לא" להצעת הממשלה. אני רשאי להציע הצעה שיש בה מסוים הערכת הודעת הממשלה וחושבני שדבר זה היה מקובל מצדנו עד כה בכנסת הראשונה, גם בשעה שלא היתה ועדה שהסיקה מסקנות ועל-אחת-כמה-וכמה לאחר סיועה פרלמנטרית הגישה בענין זה דין-וחשבון. אני מציע שכל הרוצה בכך יכול, לאחר הדיון, להכניס הצעה פורמלית של הערכת ההודעה, מבלי שהצעה זו תכלול החלטות צעוניות ביצוע, אלא הערכות על קווי פעולה.

י. ספרינוצט - ז'ר'ר הכנסת:

לדעת כל החלטה שתקבל כאן בענין זה תשמש תקדים, ומכיון שאנו נתקלים בדבר בפעם הראשונה - אין הענין הזה דומה לענין הקודם - אני רואה בו תקדים,

ט. ויזלנד:

עלינו לזכור שזוהי כנסת שנייה, ומירושו של דבר שלא התקיימו דיון בענין זה בכנסת, וכל ההתמכרות על דיון כזה אינה ההתמכרות. שנית, אנחנו מקבלים הודעה מאת הממשלה בענין סטודינטים, ולא חשב שהו הענין. במקרה זה הוא קשור עם ועדת החקירה ה פרלמנטרית אל הכנסת הראשונה. בטיבות הדיון צריכות ההצעות להיות לענין, וזאת מוכרת הן צריכות להיות קשורות להודעת הממשלה. לא יתכן להגביל את חברי הכנסת לאמירה "כן" או "לא". לדעת אין לעורר כאן את הבעיה הזו ויש לנהוג כפי שהגנו במקרים דומים, כאשר הממשלה מטרה הודעה והסליעות ה ונות הציעו הצעות.

י. ספירא:

אני מסכים לעמדתו של חבר הכנסת בר-יהודה בתיקוני קלים. כולנו מסכימים לכך והויכוח הוא על הודעת הממשלה, ולכן, ביחס להודעת הממשלה יכולות להיות הערכות שונות, לא רק בנוסחים אלא גם בהחלטה. ברור שההחלטות המוצעות מוכרחות להיות מרוכזות סביב הודעת הממשלה - לקבל או לדחותה. הארגונומנטציה מוכחה להיות מוגבלת להסלח ועדת החקירה. אם אפשר להכניס כל מיני דברים אחרים, אין טעם להקמת ועדות פרלמנטריות. הכנסת הקודמת מינתה ועדה פרלמנטרית וועדה זו הטיקה מסקנות סטודינטיות. הכנסת השנייה קיבלה את ההחלטה להעמיד את ענין המסקנות לטור-היום והיא רואה אותן כמסקנות אל ועדה פרלמנטרית ובחרה על ידי הכנסת השנייה ובהתאם לכך היא מטפלת בדבר, והטיפול הזה יכול להיות אחד ויחיד: אחרי המסקנות באה הודעת הממשלה, הויכוח הוא על הודעת הממשלה וההחלטות צריכות להיות לקבל או לדחות את הודעת הממשלה. הניסוחים לקבלת או דחיית ההודעה אינם צריכים להיכלל במסגרת המסקנות.

כ. ארנא:

אם כעמדים את הענין בצורה של דחיה או קבלה - אנו הופכים אותו לענין של אסון. אין דם צורך בזה. על-כן אני אומר שצווי לא להעמיד את הממשלה בצורה זו, אלא שיש לתת אפשרות להגיש הצעות. נכון שההצעות צריכות להיות מוגבלות לענין, כפי שהממשלה הביאה אותו, אך ההצעות יכולות להיות הצעות הנודעות מהודעת הממשלה או כוטיפות לה.

שנית, לוכני שאין כל צורך להפוך

את הענין הזה לענין של תקדים, כי כבר נאמר - וחוסכני שכוון הדבר - שוועדת החקירה היתה ועדה של הכנסת הראשונה. אי-אפשר לבוא ולומר שמה שהכנסת השנייה החליטה לדון במסקנות הממשלה, היא כאילו החליטה להקים ועדה פרלמנטרית ולקבל את מסקנותיה. לדעת צריכה הכנסת השנייה, להתייחס בדיוניה למסקנות הועדה הפרלמנטרית ולדון בהודעת הממשלה. אין כאן כל מקום לקבוע תקדים על התנהגות הכנסת השנייה במקרה של ועדת חקירה פרלמנטרית.

ה. ברגר:

קודם כל לשאלת ועדת ג'לפי עצמה:

המצב הוא כזה, שוועדת החקירה כשלעצמה

קיימת.

כמה הועדה אינה/ היא נבחרה על-ידי הכנסת הראשונה, היא מסרה דו"ח לכנסת הראשונה. הדו"ח נמסר בכתב ולא בעל-פה והוא נמצא כנספח לדברי-הכנסת. הכנסת השנייה ריבונית, היא ריבונית גם בזה. היא יכולה להחליט שהיא מקימה ועדת חקירה פרלמנטרית כדי לחקור דבר שהיה בימי הכנסת הראשונה - היא ריבונית לאורך כל החזית. אני מתנגד לדבר כזה, משום שכאשר בא הרכב חדש של הכנסת להרכיב בית-מספט חדש על יסוד כוחות חדשים - זה מוכר להרוס את כל היסוד המוטרי של ועדת החקירה הפרלמנטרית. העיקר הוא, הוועדה הזאת אינה קיימת. ענין ג'לפי אינו קיים בטביל הכנסת השנייה - בטבילה קיימות מסקנות הממשלה ועליהן היא צריכה להתווכח; על הודעה זו היא צריכה לקבל החלטה. בדיון נברור שכל חבר יכול לעבר על מה שהיה בג'לפי, ומה שהיה לפני זה ועל ועדת החקירה ועל הדו"ח שלה ועל מסקנותיה. ההחלטה יכולה להיות רק על מסקנות הממשלה.

פ. רוזן:

לאסיתו של דבר צודק יו"ר הכנסת
ודנפני שכולנו מסכימים לכך. ההצעות
אינן יכולות להכיל החלטה הסתייגת את הממשלה לעשות פעולה אקסטרניבית.
פצד שני איננו חושב שהכנסת צריכה לבחור רק בין שתי ברירות: לאשר או
לדחות את ההודעה. אני מצטרף לדעתו של חבר הכנסת מונא שדרך זו הופכת
את הענין למאלה של שרון או אי-אסון, וייתכן שהממשלה אינה מעוניינת
בזה. הכנסת יכולה לאשר את ההודעה, יכולה לדחות אותה ויכולה להחליט
שהיא מצטערת על-כך שהממשלה הסיקה רק מספר מסויים של מסקנות. אך דומני
שהכנסת תוכל גם להחליט לפסול את הענין לליבון הדעות בוועדת הפנים,
שתעשה אולי נסיון לבוא לידי מסקנה מוסכמת או מסקנה של רוב וטיעוט,
ולא ברור לי מדוע דבר זה אינו גם בחשבון.

אני מציע לקיים ישיבה נוספת של
ועדת-הכנסת, הערב בשעה 7, לאחר שבספיע את הודעת הממשלה ואז נסכם
את הדיון הזה.

ה. ר. ל. ט.

- א. הדיון יהיה סיעתי.
- ב. יוקצבו לדיון ארבע וחצי שעות.
- ג. ועדת הכנסת תתכנס לישיבה מיוחדת,
בשעה 7, על מנת לקבוע מה תהיה צורת
ההצעות לסיכום הדיון במאלה זו.

ה. ארסן רוזן והירן בענין הימאים:

כ. וילבר:

אני מציע להקדים את הדיון על ענין
הימאים בטליאת הכנסת, ולקיימו לפני

הדיון בענין ג' לפי.

ל. בר-יהודה:

לדעתי ענין הימאים דחוף יותר מענין
ג' לפי.

היו"ר ד. בר-רב-האלי:

סדר-היום של מליאת הכנסת נקבע על-ידי
יושב-ראש הכנסת והממשלה.

ל. בר-יהודה:

הכנסת החליטה ביום ד' שעבר לקיים
דיון בענין הימאים, והיא בעלת-הבית

על החלטותיה.

ל. שפירא:

זכותה של הכנסת אינה יכולה להיות
נושא לדיון כאן. יש לי בענין זה
דעות ברורות מאד אך לצערי אינני יכול להביע אותן כאן, ואינני יכול
להוציאן לפועל ככיון שאינני חבר הנשיאות או חבר הממשלה. אנו איננו
יכולים להביע כאן טענות - עלינו לקבוע את זמן הדיון ותן לא.

ל. שפרינצס - יו"ר הכנסת:

אין הדבר הזה תלוי ביו"ר הכנסת.
הממשלה לא קבלה ברצון את ההחלטה לא
לקיים את הדיון בענין ג' לפי אתכול והיא בקטה לסיים את הדיון בו.
עלינו למאול את הממשלה אם היא מסכימה לשינוי הסדר.

אני מציע לקבוע את זמן הדיון ואופן
הדיון בענין איטאליה.

א. בבה:

אני מציע לוועדת הכנסת תפנה כפיאולה
לנשיאות הכנסת שתדאג לכך, שסעיף הישאים

ב. בר-יהודה:

יעמוד לדיון עוד השובע, זאת הדבר הזה יפריע לדיון בתקציב, להעמידו
גם לפני ענין ג' למי.

מכיוון לוועדת הכנסת אינה קובעת את
סדר-היום של פליאת הכנסת, אני מציע
לעבור לסדר-היום על שאלת עדיפות של סעיף זה או אחר.

ג. חזניה:

אני מציע שהזיכוח יהיה סיעתי וסילוקצנו
לו שטובה מעות.

ד. איכילוב:

אני מציע ארבע וחצי מעות.

ה. אפר:

אני מציעה ארבע מעות.

ו. ס. סווי:

אני מציע שש מעות.

ז. בבה:

ה ד ח ל ט

- א. הדיון יהיה סיעתי;
- ב. יוקצנו לדיון ארבע מעות;
- ג. ועדת הכנסת מבקשת מאת הנשיאות לדאוג לכך שענין הישאים יעמוד לדיון עוד השובע; אם אין הדבר אפשרי בגלל הדיון בתקציב - להעמידו לדיון לפני ענין ג' למי

ד. מצב בריאותו של נשיא המדינה:

במצבו של הנשיא אין שינוי. בבוקר,
לאחר ארוחת הבוקר, טוחחו עמו בענינים
טובים.

ה. שטרנצק - יו"ר הכנסת:

ו. אופן הדיון והקציב ובחוקי התקציב:

פ. רוזן:

ברצוני לתמוך בהצעת חבר הכנסת לנדו
לקיים שני חוקים נפרדים. חוק
פס ההכנסה הוא חוק כבד. בהזדמנות זו עלי לציין שמסוד המספטים
אינו צריך למסוד חוק כזה בלי דברי-הסבר מפורטים. ידוע לי שר
האוצר מתנגד לקבלת החלטה על התקציב לפני שתקבל החלטה על חוק מס-הכנסה.
אנו יכולים להקציב מתוך המסגרת הכללית של הזמן שיוקדש לדיון בתקציב,
זמן מסוים לדיון בחוק מס-ההכנסה. לפיכך, אם יוחלט להקציב 30 מעות
אנו יכולים להחליט שש מעות תהינה מוקדשות לדיון על חוק מס-ההכנסה.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

הגבולן מחייב שהצבעה על החוק תקינים לפני הצבעה על התקציב.

ח. לנדו:

אני מציע לא להחליט עכשו על צורת הצבעה הטופית, אלא להחליט עתה שהדיון יהיה נפרד.

י. בר-יהודה:

אנו צריכים לטאול את סר האוצר אם הוא קוטר את שני הדברים יחד. אם לא - רצוי לקיים דיונים נפרדים.

ז. שפר:

אפשר לקיים דיון נפרד על חוק סס-ההכנסה בטענת הדיון על התקציב.

י. אפירא:

חוק התקציב וחוק לתיקון סס-ההכנסה הם שני חוקים נפרדים והדיון בהם צריך להיות נפרד.

פ. רוזן:

בשנים הקודמות היו תיקונים קלים ואנו קיימנו דיון אחד.

ה ר ח ל ט:

לקיים דיון נפרד על חוק לתיקון סס-ההכנסה ודיון נפרד על התקציב.

ח. מסמרת ועדת-המשנה לסדרי-הבית בענין העודדת חברי-הכנסת:

א. דיסלס:

יו"ר ועדת-המסנה לסדרי-הבית ועדת-המסנה דבה על צורת התעודה. בטעמי דעות שונות, ביניהן שיש לכלול בתעודה את חוק החסינות הסנה לחברי הכנסת זכויות טובות, בגנן: נטיעה ברכבת ואוטובוסים חינם. אנו החלטנו שהתעודה של חברי הכנסת תסאך ללא סינוי, וסודיעם לחברות התחבורה ולנהלת הרכבות שהתעודה של חברי הכנסת היא לבדה מטפיקה, בכדי שתעניק למחזיקי החזקות להשתמש בזכויות הכלולות בחוק החסינות. נוסף על כך הוחלט להדפיס את חוק החסינות בצורה מסוימת, כדי שבמקרה שיתעוררו חילוקי-דעות באיזה מקום, יוכל חבר-הכנסת להשתמש על החוק. החלטות אלו נתקבלו פה אחד. חילוקי-הדעות התעוררו בקשר לשאלה אם התעודה צריכה להדפס בשפה אחת או בשתי שפות.

ד. בר-רב-האי:

אני מציע שמבלי ליצור תקדים למקומה וזכותה של האפה הערבית במדינה, להחליט שהיות ותעודת חברי הכנסת הראשונה היתה כתובה בשתי שפות - לא לשנות מהקובל בכנסת הראשונה.

ח. לנדו:

כאשר קבלנו את התעודות בכנסת הראשונה הופתענו מאד לראות שיש בה שתי שפות. נאמר לנו מדבר זה בעת לגבי הכנסת הראשונה ופכ"ן שהדבר בעתה - אין להשיבו. זוהי תעודה של מלה הקובעים את סדרי החיים בארץ ועל-כן נדחה לי שאין זה פתרון לומר שהמלה אינה עקרונית. לפעם על-פי החוק הקיים בארץ יש 3 שפות רשמיות: אנגלית ערבית היא האחרונה. לדעתו אין כל מקום לשתי שפות על-מנת חבר-הכנסת. אל לנו לקבוע בצורה זו מעמד של מדינה דו-לאומית או דו-לשונית, אין זאת אומרת שאין לקיים במדינה בתי-הספר שופת ההוראה בהם היא ערבית.

י. גר-יהודה:

אני מתנגד למדינה דו-לאומית, הייתי נגדה וגם עכשיו מתנגד לה. לפני יסוד הספד שקוראים לו תעודת-זהו של מדינת ישראל - הוא כתוב בעברית וערבית. פנקסי הנקודות פודפסים עברית וערבית, החטבעות שלנו הן בעברית וערבית והבולטים שלנו הם בשתי שפות. יוטב כאן אהנו חבר אחד שהיה ציר במדינה, שהיהודים לא דרשו להפכה למדינה דו-לאומית, אבל הם דרשו זכות לשפתם כשפת מיעוט. אותו המיעוט הלא-קטן שיסנו כאן בארץ, יש לו זכות לשפת-מיעוט שלו.

יושבים בכנסת הזו בני המיעוט והם צריכים לתעת מה היא התעודה הזו.

אני מסכים לקבל את הנוסחה של חבר הכנסת בר-רב-האי, נוסחה שאינה קובעת את זכותה ופקודה של השפה הערבית, ולהשאיר את צורת התעודה, כפי שהיתה בכנסת הראשונה.

ס. גורום:

אני טפלת במקצת בעניני המיעוטים הלאומיים בין פלחמת העולם הראשונה והשניה. תעודת זהו, פנקס תלושים וכל יתר הדברים שהזכיר חבר הכנסת בר-יהודה, נובעים לאפוני העם ואילו תעודת חבר הכנסת נובעת רק לחברי הכנסת וחברי כנסת בלתי-יהודים צריכים לדעת מה טבעה של התעודה הזו. פשוט כך אני בדעה שהתעודה צריכה להיות רק בעברית. היו מדינות שבהן הגיע אחוז המיעוטים הלאומיים ל-40 ובכל זאת הופיעה תעודת חברי הפרלמנט רק בשפת המדינה האחת, גם בטעם שבציגי המיעוטים יכלו לדבר בשפתם הם בפרלמנט.

ז. שפר:

אני מציע לדחות את הספד הדיון וההחלטה לישיבה הבאה.

ה ד ח ל ט

לדחות את הספד הדיון ואת קבלת ההחלטה לישיבתה הבאה של הוועדה.

הישיבה ננעלה בשעה 11.00

פרוטוקול מס' 5/א

משיבת ועדה הכנסת
ביום ג', ה' בכסלו תשי"ב, 4.12.51

משתתפים:

- היו"ר ד. בר-רב-האי
- ל. הררי
- ה. ברגר
- ע. איכילוב
- א. רייפלס
- ס. מונט
- ק. קהנא
- ח. ס. חאניפס
- ש. גריידי
- ח. לנדו
- מ. וילנר
- ש. גנה
- ע. סיסון
- ס. נורוק
- י. שמירא
- ב. מזניה
- ז. בר-יהודה
- י. בן-מחרון
- י. בן-צבי
- ק. לורנץ
- ב. צ. הרמל

- ז. שפר - סגן יו"ר הכנסת
- ח. לסדון - " " "
- י. סרלין - " " "
- מ. רוזטי - מזכיר הכנסת
- א. צידון - סגן מזכיר הכנסת
- ח. לימור - מזכיר יו"ר הכנסת

בעדרים:

- י. הררי
- ס. י. מלדין מלזועבי.

היו"ר ד. בר-רב האי:

אני פותח את הישיבה. לפני שאמסור לחברים את רשות הדיבור ברצוני להקדים

כמה מלים.

אין זה סקרה כל כך נדיר אצלנו טוענת כנסת תכנס באמצע ישיבת המליאה. אין דבר שיכול להכניס את הכנסת לתורו וזוהו יותר מאשר עניני פרוצדורה. איני יודע על יסוד מה מרשה לעצמו מישהו מחברי הכנסת לצעוק שהישיבה היא בלתי חוקית. אם ינו יוטב ראש היושב על הבמה ומנהל ישיבה, לא קיים דבר כזה כמו ישיבה בלתי חוקית. איני סמ כל כך לב לכל הסערה כמו לתופעה זו של הצעקות על ישיבה בלתי חוקית.

ע. אצלבור:

אני מציע שבנוגע לחוקיות הישיבות וכל הקטור בזה נדון בהודמנותאחרת באוירה סקטה יותר והפעם נתרכז על דבר אחר. הבוקר החלטנו לבקש מאת הממשלה לחקרים את הדיון על סעיף הימאים, ואני מציע לדון על כך.

ישראל בר-יהודה:

אני נמצא בכנסת כמעט שלוש שנים. איני מסמח ידך לטקסים ביותר מבין חברי הכנסת, אבל אני חושב שכולכם תודו כי במשך כל הזמן הזה לא היה אף מקרה בו הייתי באלף יום אחד עצמי בצורה זו במליאה ולא להישמע להוראות היושב ראש.

אני ביקשתי את רשות הדיבור לסדר, בקשר עם חוקיות הישיבה, לפני שהיושב ראש מסר את רשות הדיבור לטר. היות והיושב ראש נתן רשות הדיבור לחבר אחד של הכנסת ואותי דחה, ראיתי עצמי חייב לעמוד על זכותי שבטלה מסני.

בועדת הכנסת עוררתי כמה פעמים את השאלה הקטורה בעניני עריכת סדר היום, היושב ראש סר ספריצק בכל פעם שהיה בותן למישהו להציע הצעה לסדר היום, היה מצביע אותה אחרי כן והיתה מתקבלת החלטה לפי הרוב. אילו היה נעשה דבר זה, הייתי מקבל את הדיון גם אילו הייתי חושב שהחלטה היא בלתי חוקית, אולם כאשר אולים על הבמה ומודיעים בסם ועדת הכנסת תקנון ותקנון מחייב, אני רואה את עצמי רשאי ומחוייב לומר שבאותו התקנון, באותו פרק ובאותו סעיף נאמר: "יושב ראש הכנסת יודיע לחברי הכנסת לא יאוחר מיום ו' על סדר היום של ישיבות הכנסת במשך השבוע שלאחר ההודעה. דבר זה לא נעשה.

אחרי שאודיע ואסביר בכנסת סזוהי דעתי, אני סוכן להתנצל על התנהגותי.

אני מציע שהועדה תקבל החלטה, כי ישיבת הכנסת תיפתח כעת ותינתן לי אפשרות להסביר מדוע לדעתי הישיבה הזו היא בלתי חוקית וצריך להפסיקה, ואחר כך יתנו ליושב ראש ועדת הכנסת להגיד את דעתו והכנסת תצביע ותחליט ומה שתחליט - אקבל, גם אם לדעתי תחליט בניגוד לחוק.

י. ספירא:

איני נמצא בכנסת שלוש שנים אלא רק שלוש חודשים, אולם לא ראיתי בכנסת הראשונה או בכנסת הזו ישיבות יותר מלאות מאשר ישיבות הכנסת הערב. אמס, כסוף הישיבה, הודיע היושב ראש שהישיבה תתחדש היום ב-4, לא היה צל של ספק אצל אף אחד מהחברים שבוכחו אמס, כי הישיבה תהיה חוקית. היום התקיימה ישיבת ועדת הכנסת, בה השתתף חבר הכנסת בר-יהודה באופן אקטיבי ביותר. הוחלט על הגשת מסאלה בנוגע להקדמת סעיף הימאים. אני התנגדתי לדבר זה, כי אמרתי שאין על הועדה לעסוק במסאלות, היא צריכה להחליט אם יכולתה בכך, ואם לא אל לה להביע מסאלות. אולם ההחלטה נתקבלה. מכיון שהממשלה לא קיבלה את מסאלתנו, אסור היה לאחד מאתנו להתווכח.

אולם, ברגע זה איני מדבר על כך, אלא על העובדה שהכנסת איננה יכולה להמשיך ולהתקיים בצורה זו. עלינו לקבל את

החלטותיהם של יושבי הרש גם אם אינן צודקות.

עלי לומר כי לצערי נפסקה הישיבה על ידי

אונסטרוקציה, ודבר זה לא יוכל להימסך. איננו יכולים לעבור עליו לסדר היום. אני מציע שתקבל החלטה ותובא לסליאת הכנסת בצורה זו: החלט להוציא את חבר הכנסת בר-יהודה בעד האונסטרוקציה בשלוש ישיבות של הכנסת. כשאני אומר ישיבה, אני מתכוון ליום כולל ועדות. אני בטוח שהצעה זו לא תמצא חן בעיני מספר מחברי הועדה, אבל אני חושב שעלינו לעשות זאת.

ישיבת הכנסת חייבת להימסך לפי סדר היום שבקבע, כלומר: הדיון על פרשת ג' למי. מאז קיים הפרלמנט במדינה נקבע סדר היום של הכנסת על ידי הממשלה. אולי זה רע, לדעתי טוב הדבר, אבל כך הוא הצוהג במדינה שלנו, ואני חושב שלו היה הדבר ניתן לשיקולו של חבר הכנסת בר-יהודה ביחס להתנהגותו, היה הוא עצמו מחליט שלא היה בדרך.

חיים לנדאו:

הבוקר קיבלה ועדת הכנסת מטאלה, שהי כעין החלטה, לפיה בתבוסה הממשלה להעמיד את סעיף היסמאים בסדר היום לפני הדיון על פרשת ג' למי. ענין ג' לקי לא היה הצעת חוק ספג תוקפו או מהו שדחק מאד ואני סבור שהכנסת ריבונית לקבל כל החלטה והחלטה מחייבת. אני דוגמה: בישיבת הפתיחה של הכנסת הראשונה ניגסנו לבחירת הסבנים. חוק המעבר חייב שהכנסת תבחר בשלושה סבנים, אולם אז קם ראש הממשלה ואמר כי הכנסת ריבונית להחליט על אף חוק זה, והיא החליטה כרצונה כך זכולנו לעשות גם היום.

לפני מספר ימים קרה בפרלמנט הבריטי סדרה דומה לזה סדרה מצלנו, עם הציר סידני סילברמן. הוא עמד על דגליו והציע להפסיק את הדיון, אולם היושב ראש ציוה עליו לשתתף כי הוא מפסיק את הישיבה. הוא נטאן עומד, החלה מהומה גדולה, והספיקר שהיה טגן היושב ראש במקרה ירד מכסאו, הביא את היושב ראש והוא החליט להעמיד את ספסיקים את הדיון או לא. מטאלה הוכרעה ואז הוא ציוה על סידני סילברמן לעזוב את הישיבה. אולם קודם לכן הצביע את המקרה לגופו, רק אחרי כן, לבחר שבכשל סילברמן הוציא את המסקנות ההגיוניות.

הכנסת ריבונית להחליט והיתה נטות חוקית להציע שצוקדם סעיף היסמאים לסעיף ג' למי.

סגן יו"ר הכנסת ז. שפר:

אין איש המצטער יותר ממני על מה סדרה היום, אולם ברצוני לומר כמה מלים להטברת הענין. לא נכון הדבר כי החברים לא ידעו מהו סדר היום, כי יושב ראש הכנסת בטעה שפתח אתמול את הישיבה הודיע את סדר היום: חוק ביטול עונש מוות, חוק כהונת הנשיא והורעת הממשלה על דונח ועדת המקירה הפרלמנטרית. דבר זה רשום בסטינוגרמה. יתר על כן היום היתה הישיבה של ועדת הכנסת ונקבע מה שבקבע הנשיאות ניסתה הכל כדי לשנות את הסעיפים, אבל זה לא ניתן שלא בממשלה. לכן לא יכולתי לקבל את טענתו של חבר הכנסת בר-יהודה על אי חוקיותה של הישיבה. אילו היה היושב ראש בעיר, הייתי נוהג כאותו דפיוטי ספיקר והייתי מבקש ממנו שיצלה על הנפה ויחליט, אולם מכיון שהוא בעדר מן העיר לא היתה בידי האפשרות הזאת והייתי נכרח לפעול על דעת עצמי.

יתר על כן, אינני אומר שכל דברי הם צודקים. ייתכן שסעיף, ואם כן - יש אפשרות לקבול עלי ולהתאונן בוועדת הפירוטים של הכנסת. אולם לפי התקנון אי אפשר להתווכח עם היושב ראש על דבר כזה.

חבר הכנסת בר-יהודה לא הציע הפסקה, כפי שטעה חברו בן-אהרון, אלא פשוט פטל את הישיבה. זאת לא יכולתי לקבל. לאחר שאני פסקתי מהו, ולו גם דבר לא נכון, אי אפשר היה להוסיף בהפרעות. מוטב שהיושב ראש יטעה ואחרי כן יתלוננו עליו, מאשר יקרה מה סדרה.

עלינו עכשיו להסתייך בישיבה ולהסדיר

שהיא תיטול בלי הפרעה.

אני מקציב 12 דקות לכל נושא.

היו"ר ד. בר-רב-המי:

ס. בבה:

קודם כל ברוצני להרביע את סגן יושב ראש הכנסת כל עניינה כזו נעזיח לעתים קרובות על ידי יושב ראש הכנסת. רק לפני מספר ימים עלה פניהו מסיעת חירות וביקש להעמיד ראשון דחוף את ימלת כניסתו-אל שאמס למדינת ישראל. היושב ראש היה לדבר ונחרי כן היתה הצבעה.

אני מתאר לעצמי שאילו היתה המסמלה עוצר על המסמלה שאבעבור, לא היה קורה מה במקור ואל תגידו כי זה יכול להיות תקדים, לא בכל יום ישנו עניין ימאיים, עניין חשוב מאוד ללא ספק

אני מתנגד בתחילת להצעתו של שפירא הצעו הן: יש להביע צער על מה שקרה בישיבת הכנסת. דבר זה צריך להיות לנו סורה דרך כיצד למנוע דברים כאלה להבא.

סאיר וילנר:

ועדת הכנסת דנה הבוקר בעניין זה והביעה סמאלה, פירוש הדבר שהיא החליטה שהיא מעוניינת בכך, לפרות בכל אשר מבין לזוהי בעיה יותר דחופה מאשר עניין ג' למי, היה פה זלזול ללא תקדים בועדת הכנסת.

לדעתי היושב ראש לא העריך נכונה את הסצב. אני מציע שהמסמלה ואלה התטוכים בה לא ייכנסו לצאלות של פרטסיז'ה. נשמעה כבר הודעת המסמלה על ג' למי. אחרי זה אין כל מביעה שתקוים הם מלה של ועדת הכנסת, כלומר שיוקדם עניין הימאיים. סחו אין אפשרות לדון בכך, כי שר האוצר צריך לפסור את הודעת כתיבה לריון על התקציב יסגן שתי אפשרויות: או שמור לא יספור שר האוצר את הודעתו, או לעוד היום בדרך בפרוט הימאיים, הדחופה לדעת, הרבה יותר בעניין ג' למי.

היות והמסמלה באה על סיפוקה בזה שטר המיסרה סטר את הודעתו, בתחיל לדבר על עניין הימאיים.

לכן אני מציע, כי הכנסת תחדל טוב את סמאלתה ותפנה לנשיאות שתעורר את העניין מיד, בהתחשב עם זה שהודעת המסמלה בעניין ג' למי כבר נסרה.

אני מתנגד בכל תוקף להצעתו של חבר הכנסת

אליסלר ריפלט:

ישנו כאן ארבע בקורות: עניין סדר היום, סמלת הישיבה, אובסטרקציה ומה ל שות?

קודם כל צריך להיות ברור לכולנו שאיננו רוצים ואיננו חו בים לשלול מהמסמלה את האפשרות לקבוע את סדר היום יחד עם נשיאות הכנסת. מולם עניין הימאיים היה בסדר היום, המסמלה היתה סוכנה, ולכן אפשר היה להסדיר את הדבר, מה היה, למשל, חילון היינו מחליטים להתרוכח על עניין ג' למי רק שעה, או להסתפק בהודעת המסמלה ולעבור לסדר היום?

אני חושב שאילו היה חבר הכנסת בר-יהודה מקבל את רשות הדיבור, היתה הכנסת מקבלת את הצעתו או דוחה אותה והייתה עוברת לסדר היום. לדעתי צריך מי שפר להצטרף מאד ולא סטר את רשות הדיבור לחבר הכנסת בר-יהודה.

בנוגע לחידו הישיבה, אני מצטרף לדעתו של חבר הכנסת בורג. בעילות הכנסת צריכה לפנות למטעלה בסמאלת להקדים את הדיון בענין היסודי.

ד. לורנץ:
היות ובטעם עברה טעה מאז שהופסקה סליאת הכנסת, לא נוכל לגמור את עבודתנו עם דבר בהרחבה יזו כפי טעמו חברי הועדה. אני מציע עכשיו שהחברים יציעו דק מיך להמשיך את הישיבה, ושרטות הדיבור תוגבל לסני רבעים.

למחר תצבעת התקבלה הצעתו של ד. לורנץ.

ב. אזוביה:
אני מצטרף צער רב על כך החברים כאן רוצים להטיח את הדעת מן העיקר והוא - איך לסטור על כך שהכנסת לא תתנהל תחת לחץ.

הכנסת לא תוכל להמשיך במהלך חיייה הסדירים אם לא נקבע כאן תגובה חסורה על דבר אחד ויחיד, על הנסיון להפסיק את הישיבה ראש על זול לחץ פיסי של צעקות.

ע. מיטרו:
כסדובר היום בבוקר בוועדת הכנסת על הסמאלה שנגיע, לא הוזכר מה נעשה אם לא תקבל הסמאלה המטעלה לא נתקבלה והיא עלינו לקבל את הדיון. לדעתי יש להעניש את חבר הכנסת בר-יהודה בכל חומר הדיון.

אני מציעה שהישיבה תימסך עכשיו בדיון על פרשת ג' למי בלי זינוי.

פ. חזון:
הכנסת הראשונה הסיגה כמה הישגים לדעתי צריך לספור עליהם: א) היה סוסכם שאובסטרום נגד היושב ראש הוא דבר שמן הנמנע. ועלין דבר כזה יקיים היום. על חברי הכנסת לקבל את הוראות היושב ראש אם הן צודקות או לאו. אחרי כן אפשר להתלונן, אם אין ועדת פירושים אפשר לפנותה מיד.

ב) ועדת הכנסת סגורה למנוע הפסקות במליאה כל חבר בוועדה יזו מחוייב לתת מזהירה לחברי הכנסת. כולנו הסכמנו, יחד עם חברי הכנסת בר-יהודה, שתופנה מטעלה אל המטעלה, ואם היא לא תתקבל נסלים עם הדבר. אם חבר הכנסת בר-יהודה רצה בכל זאת לעורר את המטעלה הזו היום אחרי הצהרים, היה צריך להודיע על הדבר מראש, ואז היה אפשר לברר גם את העניינים מראש.

ג) הכנסת אלינה יכולה לשנות על רגל אחת תקנון, נוהג או תקדים, ואם חבר הכנסת לנדאו זוכה, לאחר דברי ראש המטעלה בישיבת הפתיחה של הכנסת הראשונה קמתי ואמרתי לו שאינו צודק. אמנם, לא קיבלה הכנסת את דעתי, אולם היה זה תקדים רע מאוד.

בפני הכנסת היתה הצעת המטעלה והיה גם תקנון של ועדת המטעלה. שם היה כתוב: "חבר כנסת שאינו סציית להוראות היושב ראש, לפי תקנה 78, רשאי היושב ראש להפסיק את דיבורו בדיון בפרוטקול". חבר כנסת שאינו סציית להוראות היושב ראש, אחרי שהוזהר שלוש פעמים, לפי תקנה 79, רשאי היושב ראש להפסיק את ישיבת הכנסת לזמן קצר. חבר שהמשיך במי-ציות גם לאחר חידוש הישיבה, או שיצווה לעזוב את מולם הישיבות, ואם יסרב - רשאי היושב ראש להחליט על הרחקתו ממולם הישיבות רכוח.

אני מציע לחדש עכשיו את הישיבה בענין ג' למי.

ברגובי לומר לחבר הכנסת וילנר עלמחריט,
כל מי שפטר לסמוך על תקדימים, הממשלה הסכימה לפעמים עם שינוי
סדר-היום, אבל עדיין לא קרה שהכניסו עיף סדרי-היום לסדר היום
בניגוד לרצונה של הממשלה. לא נוכל לנהל את עניני המדינה אם לא
נקפיד על כך שהממשלה תקבע את דיו היום.

דברי הפרטים היום, שענין הימאים הוא הרבה
יותר חשוב ורחוק מאשר פרשת ג'לסי, אבל לא כגון הזמן לדבר על כך.

ישנו בר עור יותר חשוב והוא, שלממשלה
ישנו פעמים סלה ובענין זה יש אפשר להתערב.

י. בן-ציון:
גם הודע שרין היה לתת את דעות הדיבור
לחבר הימאים בר-יהודה, לפי תקדימ, לפי
השכל הישר ולפי הנוהג. אינני יודע זכריות מיוחדות למישהו, אולם
אם מבי האיתי קו ומכריו את הדיבור. למה הכנסת בר-יהודה, לא היה
צריך להתחט לזה כל כך? כי אני אינני מכיר
היטב את התקדון וכד'. אבל כמובן הכנסת בר-יהודה קט והקטות
היות הדיבור כדי להוכיח שהישיבה היא בן-ציון, מתקבל על הדעת
שהיו"ר יתן לו לדבר, בייחוד לאחר שרשות זו יתנה כבר לאחד מחברי
הכנסת.

אני מציע שהישיבה תיפתח ומינתן דעות
לחבר הכנסת בר-יהודה להוכיח את דבריו על כך שהישיבה היא בלתי
חוקית. אינני רוצה זאת כפרס, אלא זהו קיום חובה כלפי חבר כנסת,
ללא הבדל מי הוא חבר זה. ועדת הכנסת צריכה לקבל זאת כחמת
מהלכותיה.

לגבי עצם הענין, יש עיף הימאים צריך
לעמוד כעת לדיון או לא, תחליט הכנסת ואנו נקבל את החלטתה בלי-
ערעורים.

אם חבר הכנסת עפירה רוצה להסיל ענינים על
חבר הכנסת בר-יהודה, הוא רשאי להעמיד זאת כסעיף לסדר-היום, זה
צריך להרשות ואנו נדון בזה.

סגן יו"ר הכנסת י. סליון: ועדת הכנסת צריכה עכשיו להחליט על
מה היא הישיבה ובה פותחים אותה. אחרי
מיד בהצעה:

אני מציע שיו"ר הישיבה, רוצה יהיה סגן
היו"ר שפר, יסמוך את דעות הדבור ליו"ר ועדת הכנסת, על מנת שיביא
את טעמלת ועדת הכנסת בפני הממשלה מעל הפורום הזה, ומישהו מהממשלה
יענה. והיה - תקבל הממשלה את הממשלה, מה טוב, לא תקבל - לא
תהיינה כל התבעות.

היו"ר ג. בר-רב-האי: אין כיון יו"ר ועדת הכנסת לבין הממשלה
כל יחסים ישיריים. פניית ועדת הכנסת
יכולה להיות תמיד רק לבני-הישיבה. אינני רוצה גם ליצור תקדים, שיו"ר
ועדת הכנסת מינה לממשלה.

י. כסתי: אינני יכול לקבל את הסדן הסלחני והפלייסני
של חבר הכנסת בן-ציון. הערעורים התחוללו
ודבר זה קבע תקדים מסוכן מאד בחיים המלמחריים שלנו, ודבר זה צריך
לפזז את חובתנו, אחרת - הצליח הסקנדל או עונת הסקנדל.

המוצא נראה לי פשוט מאד. עלינו לאמשיך
בדיון בפרשת ג'לסי, אינני מסכים לשום פנינת סחד לממשלה.

(ג) חבר הכנסת בר-יהודה צריך לעלות על הבמה ולהתנצל על מה שקרה.

(ג) עלינו להחליט במהן שבוע ימים על אותם סעיפי התקנון המדברים בסקרים סמוג זה.

אני מציע שעל זה יוצבע; יש להקפיד על כך חבר הכנסת בר-יהודה יתנצל, כי אם לא יעשה כן, יש לי הצעה אחרת, כיצד לספל בענין.

חגו יו"ר הכנסת ח. למדון: אני מציעה, בנוסף להצעתו של חבר הכנסת בן-יהורן, שיו"ר ועדת הכנסת יפנה למטסלה בהצעה להסתפק בהודעתו של שר המטסרה על פרשת ג'למי, לעבור לטעיף הימאים ולהטעיף את הדיון על פרשת ג'למי בייבוע הבא.

מהו הטעם הקיים עכשיו לגבול סדר-היום? הודיעו לנו כי שר המוצר יהיה זקוק לטעה וחצי לטעם הרצאתו בפתיחת הדיון על התקציב ולפי זה בבינו את סדר-היום, יחד עם המטסלה. החוקה נוסרת כי את סדר-היום קובעת הוועדה על המטסלה, לא נאמר שהוועדה מקבלת את סדר היום מהמטסלה. היום התברר כי שר המוצר ידבר במסך שלוש שעות; ועדת הכנסת החליטה שהזכות בענין ג'למי יארך ארבע וחצי שעות. אני הצעתי לדחות את ההצעה על התקציב לייבוע הבא, אולם המטסלה סירבה. הצעתי אז ששר המטסרה יסור את הודעת המטסלה בענין ג'למי, בזה תמלא המטסלה את הוועדה. אינני מבינה מדוע איננו רשמים להחליט מתי לדון בהודעת המטסלה, זוהי זכותנו.

יש צורך לפרט את הסלים: "יחד עם המטסלה"

היו"ר ד. בר-רב-האז: לא "יחד עם המטסלה" אלא, עפ"י הצעת המטסלה.

ח. למדון: זאת אנו עושים ביום רביעי, אולם אי אפשר לתבוע טאטנו כן לקיים וכוח או לא לקיים וכוח. זה נתון בידי הוועדה הכנסת.

ט. לורנץ: אני רוצה להזכיר לחברי הוועדה, כי הישיבה לא התפסקה לאחר הרכוח על סעיף מוקדה או סמוחר, אלא לאחר הטענות על מי חוקיותה, ואם היא אינה חוקית, הרי אינה חוקית לדון בה בסעיף הימאים או בכל סעיף אחר.

אני מציע: ועדת הכנסת קובעת שהישיבה היא חוקית. יו"ר הוועדה יודיע על כך למלצאת הכנסת. אשר לסעיף הימאים, כולנו חושבים אותו לדחוף ולכן קבלנו את המטסלה הנקרא, אולם המטסלה דחתה את המטסלה ואל לנו לחזור שוב על דבר זה.

י. ספירא: אני רוצה לתקן את הצעתי כדלהלן: הישיבה צריכה להיפתח בהודעתו של יו"ר ועדת הכנסת על שלושה דברים: (א) הישיבה נוסכת בדיוק כפי שהתחילה; (ב) חבר הכנסת בר-יהודה הביע את צערו על מה שקרה; (ג) הוועדה החליטה להביא, תוך שבוא ימים, את סעיפי התקנון הרבים במניעת אינצידנטים כאלה במליאה.

י. בר-יהודה: כפימכל את רשות הדבור, לומר בפני מליאת הכנסת אותם הדברים שהייתי רשאי לומר לו

רס.

הייתי מקבל את רשות הדיבור, אני בעצמי, גם לומר היו החברים מזכירים זאת, הייתי מביע את על הצורה בה דברתי בישיבה הראשונה, אין זה תנאי - זהו הודעה.

היו"ר ד. בר-רב-האלי:

הוצעו פה כמה הצעות ראונו נאביע עליהן:
1) הדיון בפרשת ג'למי ייסמן ללא כל הפסקה;
2) פנייה בוספת לפטילה בבקשה להקדים את

ענין היסמנים;

3) תינתן האפשרות לחבר הכנסת בר-יהודה לעלות על הבמה ולהביע את הצעתו, שמה לפני התקנון או אפסה במליאה לשנות את טעיפי סדר-היום, לפי אותו התקנון הי יבה היא בלתי חוקית;
4) יו"ר ועדת הכנסת מביע את סמלת ועדת הכנסת להקדים את ענין היסמנים ודבר ההסדר לה נתן **תשכחה במסך הישיבה** הכנסת מקבלת את תשובת הפטילה בלי כל הצבעה וזכות.

הצבעות

בעד הפסקת הישיבה לפני סדר-היום שנקבע בתחילת הישיבה - 11 קולות
נגד - 7 קולות

היו"ר ד. בר-רב-האלי:

לחבר המתקבלה הצעה הזו, אין מקום לכל ההצעות האחרות, פרט למלה הקטורות בהתנהגותו

של חבר הכנסת בר-יהודה.

פ. רונן:

אני מציע לחבר הכנסת בר-יהודה יסטור בסוף הישיבה הודעה אישית; הוא יאמר כי הוא רוצה לא מנסת לי, אם גם יזכיר שהישיבה

מביע את אצרו על מה שקרה, הייתה, לדעתו, בלתי חוקית.

י. בר-יהודה:

אני מסכים לכך.

פ. רונן:

אני מציע שהישיבה תיסמן עד 8, תהיה הפסקה עד 9 והישיבה מתחדש עד 10.30.

היו"ר ד. בר-רב-האלי:

להצעה זו אין כל התנגדות. ועדת הכנסת החילה על ועדת הסטבה לעניני תקנון לספל במופן יוצא מן הכלל בפרק של התקנון הסדרה על סנקציות בקשה לחברי כנסת שאינם נחשפים להוראות היו"ר.

בן-מחרון:

לפרק הזה ישנו שם - הוראות כלליות לסדר הדיונים.

י. פיראט:

אני מביע מקבל את השם הזה.

י. כסה:

היו"ר צריך להודיע כי ועדת הכנסת תסתדר לשנות הסעיפים הסדריים על סדרל הישיבות והדיונים יבואו הראשונים לדיון בוועדת התקנון.

י. בר-יהודה:

אני מסכים לבוספת זה.

היו"ר ד. בר-רב-האלי:

הבוספת הזה מוסכת. אני בועל את הישיבה.

(הישיבה ננעלה בשעה 18.45)